

Paleček byl hodný chlapeček, i rozhodl se, že každému kamarádovi předá dáreček. Byl z malého městečka a tak měl všechny své přátelíčky jako na dlani, pěkně v jedné uličce, šestnáct domečků jako hříbečků, vyrovnaných v řadě vedle sebe jeden jako druhý, okénka jednoho domečku ze zahrádky pomrkávala na okénka dalšího, radost pohledět. I šel Paleček uličkou a už byl v prvním domečku. S chutí vyběhl do třetího patra, zazvonil na zvoneček u levých dveří a čekal. Otevřel přítelíček Malíček, Paleček předal dáreček a pelášil dál. Vlastně ani ne moc daleko, zastavil se ještě v prvním patře, ale jakoby pod Malíčkem, a zvonil a zvonil. Nikdo však neotvíral. I nechal Paleček dáreček na rohožce a těšil se, jaké to nachystal kamarádovi pěkné překvapení. A už byl Paleček na ulici, pár krůčků popošel a byl tu druhý domeček, v něm bydlel Smolíček, v navlas stejném bytečku, jako měl Malíček. Paleček zazvonil, objal Smolíčka, nenápadně mu za zádičku podstrčil dáreček a než se nadál, byl o patro níž a na druhé straně domečku a zvonil a zvonil, až se zvoneček zakuckal. Otevřel mu docela malý chlapeček, celý se rozzářil, když uviděl dáreček, a chtěl ho hned ukazovat sousedům odnaproti, Paleček mu to ale zakázal. Sám hned běžel do vedlejšího domečku, nedozvonil se ale nikoho a tak běžel ještě dál. Ve čtvrtém domečku vyběhl zase úplně nahoru, pěkně doleva, a už si to šinul do pokojíčku. Položil dáreček na parapet, rozevřel okeničku a co nevidí - v protějším okně bytečku vedlejšího domečku se sluní jeho kamarád Janíček. Paleček měl takovou radost, že Janíčka vidí, že mu dáreček hodil do okna. V tom na něj ale začala křičet panička sousedka, že co je to za móresy, takhle tady házet věci přes zahrady a ať už tady toho lumpa nevidí. I zalekl se Paleček převelice, tahanice se sousedy on moc rád nemá, vydal se tedy dál, k úplně poslednímu domečku v uličce. Po tom běhu byl celý udýchaný, dech mu stačil jen do druhého patra. V levém bytečku se rozšafně usadil a požádal o trochu čajičku a sušenek, načež se drze sebral a zazvonil u protějsích dveří, kde dal kamarádu Balíčkovi balíček, totiž dáreček, a osvěžený sousedovic pohoštěním vyběhl ještě do posledního patra, zaťukal na dvířka, z balkónku pak znalecky přehlédl celou uličku, do truhlíčku schoval dáreček a šupajdil pryč. S pocitem, že nebezpečná situace s Janíčkovou sousedkou je již zažehnána, se, pískaje, vydal uličkou zpátky. V půli cesty, přesně mezi osmým a devátým domečkem, ho ale cosi vyrušilo z hvízdáníčka. Vrátil se tedy o pár krůčků zpátky, protřel očka a vskutku, v prvním patře domečku, v pravém okénku v levém bytečku seděl kamarád Maxíček a pouštěl draka. Paleček vyměnil draka za dáreček a spokojeně se svým novým kamarádem pokračoval v cestě. Obezřetně minul další domeček, protože na zahrádce štěkal velezlý psíček, a u dalšího domečku zazvonil na zvoneček, schody vzal ob schodeček a už byl zase úplně nahoře a vlevo. Udělal pukrlíčko, předal dáreček, vyklonil se pořádně z okna a uvázaný na drakovi poslal dáreček kamarádovi ve stejném bytečku o domeček dál. Velezlý psíček zlověstně štěkal, ale na draka nedosáhl. Paleček seběhl na ulici a potkal kamaráda Kolíčka, doprovodil ho až domů, do třináctého domečku. Nechtělo už se mu ale běhat po schodech, navíc do bytečku, ve kterém byl zatím nejvícekrát, i předal Kolíčkovi dáreček rovnou, ať si ho do bytečku dá sám. A cestou, ať je tak hodný a předá ještě jeden dáreček kamarádům ve druhém patře, to, že bydlí v druhé půlce domečku, mu snad nebude vadit. Sám šel o domeček dál, vyběhl pěkně popaměti do levého horního bytečku, předal kamarádovi Karlíčkovu dáreček, půjčil si od něj pár prostěradýleček a jal se spouštět o byteček níž, do okna hodil dáreček a ještě níž, až si připadal jako úchyleček, ale přece jen i třetí dáreček v tomto domečku doručil. Rychle pak utíkal pryč, aby si někdo nemyslel, že je snad nějaký zlodějíček. Zastavil před pátým domečkem, vyběhl až docela nahoru, obšťastnil oba bytečky dárečkem a ještě zavolal do protějsího okna ve čtvrtém domečku, že kdo chce dáreček, ať si pro něj seběhne na uličku. Natěšený Daniček tam byl dřív než Paleček a cestou zlákal ještě Pavlíčka, který bydlel hned pod ním. Daniček nadšeně převzal dáreček a pelášil s ním zpátky domů, Pavlíčkovi ale Paleček nic dát nechtěl, až nakonec se uvolil dát mu dáreček aspoň potežkat a svěřit mu tu odpovědnost, aby ho předal svému sousedovi, který bydlel naproti němu. Pavlíček byl čestný hoch, tedy dáreček, ač nerad, nakonec opravdu předal. V tu chvíli si Paleček vzpomněl, že ve čtrnáctém domečku docela zapomněl na svoji babičku! Jakožto poslušný vnouček se tam ihned vydal, vyběhl po schodech jak švarný junáček a ve třetím patýrku zazvonil na ještě neobdarovaný byteček, aby to opomenutíčko napravil. Spokojeně pak došel k šestému domečku, hodil pár kaménků do bytečků v prvním patře a po kamencích letěly nejprv do prvního a pak do druhého bytečku dárečky. Pak už byl Paleček trochu zmatený, nebyl si jistý, kde všude vlastně byl, a kde ne, po kapsách měl ale ještě spoustu dárečků, a tak pokračoval v cestě. Napadlo ho, že ještě nedovybavil třetí domeček, i vydal se k němu a krom druhého patra věnoval všem v levé půlce domečku dáreček. Před domečkem navíc uviděl kolečko, i vypůjčil si ho na chvíli, šlápnul do pedálků a natotata byl u předposledního domečku, odložil kolečko, vyběhl do třetího patýrku, dál dáreček kamarádovi v levém bytečku, po chvíli zaváhání i tomu v pravém bytečku, sjel dolů po zábradlíčku a už si to na kole drandil dál. Totiž zpátky. Až k devátému domečku, dál si netroufl, pořád tam štěkal psíček. Hodil si kostičkou, komu tady dá dáreček, všechny kamarádky měl stejně rád, ale nadité kapsičky už splaskávaly. Rozhodl se podělit Špalíčka i Pacholíčka, oba z třetího patra a pak i Louskáčka z druhého patra, aby mu nebylo líto, že nad ním mají dárečky a šikmo pod ním také tak. Když už byl v téhle části uličky a směrem zpátky psíček pořád štěkal, obrátil kolečko a poprvé zazvonil i u sousedního domečku. Tam se rozhodl být štědroučký, dáreček nadělil všem, kromě strýčka Skrblička vpravo nahoře a tety Skrbličky ob jedno patro pod ním. Už byl trochu unavený, nožičky se mu pletly, ani na kolečko se nevyškrábal, domátožil se (pěkně potichoučku kolem psíčka) zpět ke čtvrtému domečku, v prvním patře v levém bytečku políbil ručičku slečince Lucince a galantně k políbení přidal dáreček. Kolem šla právě paní Drbnička ze sousedního domečku. Aby jí ucpal hubičku, rychle jí Paleček vrazil dáreček a ona si ho vítězně donesla do svého doupátka v druhém patře pátého domečku, bydlela zrovna v takovém bytečku, jako Palečkův kamarád chlapeček, co se tak rozzářil, když dostal dáreček. S pár posledními dárečky v kapse procházel Paleček uličkou a vymýšlel, komupak je asi dá. Zamyšleně přešel šestý i sedmý domeček, pohlédl do druhého patra osmého a už už se tam vydal s dárečkem, když zaštěkal ten prokletý psíček a zahnal Palečka zpátky až k šestému domečku. Úplně ze zvyku navštívil Paleček levý horní byteček, nechal tam dáreček a cestou dolů si ještě odložil v druhém patře vpravo. Vlaštovkou poslal ještě poukázku na dáreček do protějsího okna, poukázka byla vzápětí na uličce proměněna v dáreček, to bylo radosti v sedmém domečku! I dál se loudal Paleček uličkou, kopal do kaménků a nevěděl coby, až se od srdíčka zasmál, když došel k jedenáctému domečku a uvědomil si, že v jedenáctém a dvanáctém domečku chce obdarovávat stejné bytečky jako v posledních dvou domečcích v uličce, jen s tím rozdílem, že ve stejném patře budou teď dárečky až ve druhém domečku, zatímco šikmo od sebe už v tom před ním. A jak se tak Paleček smál, zjistil, že už má prázdné kapsičky a na nožičkách puchýřky, i šel radši spát do své postýlky, protože ho to chození už ani trošičku nebavilo.